

Mál nr. 366/2017**M og
váttryggingafélagið V vegna ábyrgðartryggingar X og slysaftryggingar launþega.****Ágreiningur um bótaskyldu úr frjálstri ábyrgðartryggingu og slysaftryggingu launþega.****Gögn.**

Málskot málskotsaðila, móttakið 13.11.2017, ásamt fylgiskjölum 1-11.

Bréf V, dags. 13.12.2017

Málsatvik.

M starfaði í gróðrarstöð X og kveðst hafa verið við vinnu sína þann 15. febrúar 2016 þegar hann rann í bleytu og þörungum sem höfðu myndast á röku gólfi gróðurhússins. Kveðst hann hafa verið keyrður samdægurs á slysadeild LSH í Fossvogi þar sem hann kvartaði undan verk í vinstri úlnlið.

M leitaði á bráðamóttöku LSH 15. febrúar 2016 vegna verkja í úlnlið eftir fall þann sama dag kl. 11:10. Segir í fyrirliggjandi bráðamóttökuskra vegna komu hans á bráðadeildina að við komuna hafi hann hafi verið talsvert verkjaður og átt erfitt með að hreyfa höndina. Klínískur grunur hafi verið um brot en röntgenmyndir sýndu ekki beináverka. Einnig kemur fram að M hafi langa sögu um verki í úlnliðnum sem gæfu ekki góða sögu og að hann hafi áður farið í segulómun sem sýndu bólgur, sem virðist hafa versnað í dag. Upplýsingar um það klukkan hvað M kom á bráðamóttökuna, hvar eða hvernig hann féll er ekki að finna í bráðamóttökuskránni.

M byggir kröfu sína á því að X hafi brugðist skyldum sínum skv. lögum nr. 46/1980 um aðbúnað og hollustuhætti á vinnustöðum og reglugerðum settum með stoð í lögnum. Vísar M m.a. til þess að X hafi vitað af þeirri hættu sem fylgdi því að gólf gróðurhússins væru blaut og að sleipir þörungar væru fljótir að myndast á röku gólfinu. Þrátt fyrir það hafi engar verklagsreglur verið til staðar um umræddan verkþátt og að M hafi aldrei fengið leiðbeiningar um það hvenær gólfinn skyldu þrífín. Þá hafi ekkert áhættumat verið framkvæmt. Vísar M til þess að hægt hafi verið að koma í veg fyrir slysið með því að viðhafa fullnægjandi verkstjórn og skipulag, þar sem fram kæmi hvenær og hversu oft ætti að háþrýstíþvo gólf og fjarlægja þörungana og/eða setja gúmmímottur.

Einnig byggir M á því að X hafi vanrækt tilkynningarskyldu sína samkvæmt 79. gr. laga nr. 46/1980 og að af þeim sökum hafi slysið ekki verið rannsakað með fullnægjandi hætti. Þá hafi lögreglan ekki verið kvödd á vettvang og því engin vettvangsskýrsla til í málinu. Í ljósi þess að málið var ekki tilkynnt strax til Vinnueftirlitsins telur M, með vísan til dómafordæma að X skuli bera hallann af skorti á upplýsingum sem ætla megi að unnt hefði verið að afla hefði rannsókn farið fram.

V vísar til þess að X hafi ekki verið kunnugt um að M hafi dottið þennan tiltekna dag við vinnu sína og hafi af þeim sökum ekki átt kost á að tilkynna til Vinnueftirlitsins og óska eftir rannsókn á meintu atviki. Einnig vísar V til þess að í bráðamóttökuskránni séu engar upplýsingar um hvar málskotsaðili datt, hvernig það atvikaðist eða hvort það hafi verið við vinnu. Aukinheldur vísar V til þess að í skráningu X yfir viðveru starfsmanna sé ekkert skráð á slysdegi um umrætt fall en daginn eftir, þann 16. febrúar 2016 komi fram að málskotsaðili verði eitthvað frá vinnu þar sem hann datt. X hafi hins vegar ekki verið kunnugt um hvernig það atvikaðist eða hvort það gerðist við vinnu. Verði því að teljast ósannað að atvikið hafi gerst við vinnu M í gróðrarstöðinni og að það megi rekja til atriða sem X ber skaðabótaábyrgð á.

Álit.

Í málinu er fyrst og fremst ágreiningur um það hvort M hafi slasast við vinnu sína hjá X. Gögn málsins eru nokkuð takmörkuð, þar sem engin samtímagögn, svo sem framburður samstarfsmanna sýna fram á það með óyggjandi hætti að M hafi dottið við störf sín hjá X. Til að mynda bera gögn málsins ekki með sér klukkan hvað M mætti á bráðamóttöku LSH og er því ekki hægt að staðfesta að M hafi mætt þangað á vinnutíma eða strax eftir fallið. Með vísan til framangreinds er ljóst að ekki hefur verið sýnt fram á það með óyggjandi hætti að M hafi dottið við störf sín hjá X. Þar af leiðandi

er heldur ekki hægt að fallast á það með M að X hafi verið kunnugt um hið meinta vinnuslys eða að X hafi vanrækt tilkynningarskyldu sína samkvæmt 79. gr. laga nr. 46/1980. Af þeim sökum er ekki hægt að fallast á að X skuli bera hallann af sönnunarskorti um málsatvik. Hefur því ekki verið sýnt fram á bótarétt úr slysatryggingu launþega eða ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

M á ekki rétt á bótum úr slysatryggingu launþega.

Reykjavík 23. janúar 2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Jón Magnússon hrl.